

[Ministeren for offentlige arbejder]

kan få lov til at sige noget, og også, at man kan lade være, når det passer én. Folketingets forretningsorden sætter nogle grænser for, hvor længe man har lov til at tale, men der er ingen, der er forpligtet til at udnytte de muligheder, så der er naturligvis ikke noget udemokratisk i efter en næsten 3 timer lang debat om det samme emne ikke at danse med, hver gang der spilles op på en gammel melodi.

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Hr. Dohrmann behøver slet ikke at spekulere på næste fase, hvor han vil komme med et oplæg, for regeringens oplæg skal diskuteres fra nu af og indtil den endelige beslutning om Storebæltsbroen. Der kommer ikke nogen næste omgang, hvor hr. Dohrmann får lejlighed til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 129:

Forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af alternative forbindelser til en fast forbindelse over Store Bælt.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 18/4 85).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg er sikker på, at forslagsstillerne ikke vil betegne det som udemokratisk eller blot uhøfligt, hvis jeg gør mine bemærkninger til dette forslag yderst korte.

Jeg vil gerne fremhæve to ting og rette en misforståelse. Der står i de almindelige bemærkninger til forslaget, at ministeriet for offentlige arbejder skulle have bestilt beregninger hos professor H. P. Myrup. Det har vi ikke gjort. Det har heller ikke været nødvendigt, for andre har gjort det, og han har selv været ivrig for at fremkomme med dem, så de foreligger altså.

Ministeriet er derimod kommet med meget udførlige bemærkninger til forskellige af professor Myrups beregninger og til det ham meget kære Svanegrundsprojekt. Det gjorde vi i 1982. Vi har også i nyeste tid tilsendt udvalget om offentlige arbejder her i folketinget og en række andre instanser og personer hele to temmelig udførlige kommentarer, nemlig et Svanegrundsnotat mere generelt og en kommentar til et skriftligt notat, der kom fra professor Myrup for få uger siden. Dette materiale turde være kommet hr. Tommy Dinesen i hænde.

Det andet, jeg gerne vil nævne, er forventningerne til Spodsbjerg-Tårs-ruten, som jo også blev omtalt kort under den foregående debat her. Vore teknikeres beregninger går ud på, at der vil være basis for denne rute. Det er der selvfølgelig ikke nogen der kan vide, og det er der ikke nogen der kan give garanti for. Det vil til enhver tid stå det folketing, der måtte være til den tid, frit at spænde et sikkerhedsnet ud, hvis det skønnes nødvendigt og rimeligt.

Jeg skal gentage, at jeg forventer et meget betydeligt trafikspring generelt i hele landet af de årsager, jeg tidligt på eftermiddagen redegjorde for, og selvfølgelig især med en fast Storebæltsforbindelse. Jeg tror, at der vil blive trafik nok. Jeg tror, at der vil blive rigelig trafik til bevarelse af Spodsbjerg-Tårs-ruten, men det er ikke muligt for den nuværende regering, det nuværende folketing, at give den så lidt som andet end eventuelle hensigtserklæringer. Vi må først se, hvad behovet måtte blive, synes jeg, før vi behøver at tage stilling til dette.

Forslaget indeholder syv nye undersøgelser. Man vil tilgive, at jeg må finde, at dette forslag, netop fremsat nu, er en forhalingsmanøvre – eller rettere sagt: et forsøg derpå.